

א ר י ה ט פ ר ז " ל

נולד - 16 בספטמבר 1903
עלה ארצה ב- 2 באפריל 1926
נפטר - ג' בטבת תשל"ט - 2.1.1979

ביום רביעי, ד' בטבת (שלישי בינואר) ליוולנו את חברנו אריה בדרכו האחרונה. הלך לעולמו חבר מדור המייסדים, שהשקיע בקיבוצנו עשרות שנים של עמל ועבודה נאמנה בתחום המשק והחברה. לפני יובל שנים הגיע לכאן מרוסיה, מהעיר קאמנץ-פודולסק, שם התקיימה קהילה יהודית עממית, שוקקת חיים והנוער בה - תוסס וזרני, שממנו הצטרפו אחר המהפכה הרוסית לתנועה החלוצית, וקבוצות מהם באו לארץ עם העליה השלישית והשתלבו בהתיישבות העובדת (בין השאר היו במייסדי קבוצת קרית-ענבים שבמבואות ירושלים).

עם בואו לקבוצת גשר עבד אריה בעבודות שונות (זמן מה גם באפילת לחם), אך עיקר עבודתו היה בבניין; הוא היה חבר בקבוצת-הבניין של קיבוצנו, שהרי שנים רבות היו חברינו בונים בעצמם את כל השיכונים - מצרילפים, בתי-חמרה עד בתי-בטון (ועד בכלל), מבלי להיזקק לעובדים מבחוץ. ניתן לומר, איפוא, כי אריה היה מבוני ישובנו, פשוטו כמשמעו, שהרי השתתף במו ידיו במלאכת הבניה בעיקר בטפסנות. עוד לפני שנים אחדות, עת רעילתו מרים ז"ל עדיין היתה בחיים, השתתף בתחום נגרות הבניין בעבודות השיפוצים שנעשו במבני מפעל הפלסטיק "לוג".

תפקיד חשוב במיוחד הוטל בשעתו על אריה במסגרת ההגנה והבטחון בלמי השלטון הבריטי בארץ; הוא היה האחראי על ה'סליקים', זה נשק-המגן שלנו הבלתי-ליגאלי, שצריך היה להסתירו מעיני האנגלים, שהתנכלו בנו וביקשו להחרימו. את התפקיד החשוב והמכובד הזה מילא אריה שנים רבות עד קום המדינה.

כאן בקיבוצנו הקים משפחה וראה נחת מצאצאיו (יבלח"א). בשנים האחרונות ראינוהו בטיפולו הנאמן במרים רעילתו החולה, ועם הסתלקותה נתגלה, שהוא עצמו היה חולה קשה. כל עוד היתה מרים בחיים לא השגיח אריה בעצמו, שהרי למענה חייב היה להיזקק חזק. אולם משנפטרה עזבוהו כוחותיו, והיה דועך מדי יום ביומו. ועתה נגאל מיסוריו...